Lietas Nr. C27169511
Lietas arhīva Nr. CA-0054-16/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 19.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Blūmiņa,
tiesneši G.Ozoliņa un U.Danga,
ar sekretāri M.Buličevu, Z.Eihenbergu,
Brīvības bulvārī 34, atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "Privat Bank" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 19.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā 2011.gada 26.aprīlī prasītāja AS "Privat Bank" cēlusi prasību pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu, lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu LVL 14 041,53 jeb EUR 19 979,30, kā arī atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no neatmaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei, pamatojoties uz pušu starpā 2006.gada 6.martā noslēgto aizdevuma līgumu Nr.HK-M1162/03.

No aizdevuma līguma izrietošās saistības atbildētāja nepildīja, kā rezultātā prasītāja realizēja ķīlas tiesības uz nekustamo īpašumu, nododot atbildētājas saistību bezstrīdus piespiedu izpildei par summu LVL 26 995,32 un saskaņā ar 2006.gada 6.marta hipotēkas līgumu Nr.HK-M1162/03 nekustamais īpašums /adrese/, ar kadastra numuru /kadastra numurs/nodots piespiedu izpildei. No nekustamā īpašuma pārdošanas saņemto naudas summu novirzīja aizdevuma līguma saistību daļējai dzēšanai. Pēc ķīlas tiesību realizācijas, atlikušās no aizdevuma līguma izrietošās saistības nav dzēstas.

[2] Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 4.jūlija spriedumu civillietā Nr.C31416911 pasludināts atbildētājas fiziskās personas maksātnespējas process.

[3] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 19.jūnija spriedumu prasība apmierināta, piedzenot no atbildētājas par labu prasītājai parādu LVL 14 041,53 jeb EUR 19 979,30 un tiesas izdevumus EUR 566,25 apmērā, nosakot prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

[3.1] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka tiesai nav paziņots, vai prasījums iekļauts fiziskās personas saistību dzēšanas plānā, kā arī nav zināms, vai prasītājs kā kreditors pieteicis savu prasījumu atbildētājas fiziskās personas maksātnespējas procesā.

[3.2] Tiesa, norādot uz Civillikuma 1483.panta 4.punktu, atzinusi, ka lietā iesniegtais starp pusēm noslēgtais aizdevuma līgums pierāda prasījuma tiesības un tiesai nav pamata apšaubīt līguma tiesiskumu.

[3.3] Secināts, ka atbildētāja, atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, nav pierādījusi, ka saistības būtu izpildītas. Atzīts, ka prasītāja iesniegtos pierādījumus nav pamata apšaubīt.

[3.4.] Atsaucoties uz Civillikuma 1835.pantu, tiesa atzinusi, ka prasītāja, saņemot daļēju saistības izpildījumu, nezaudē tiesības prasīt atlikušās saistības izpildi. Norādot uz Civillikuma 1330.pantu, secināts, ka ķīlas ņēmējam ir tiesības prasīt parāda atlikuma gadījumā, ja ķīlas pārdošanas rezultātā ienākusī naudas summa nesedz prasījumu pilnā apmērā.

[4] Par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 19.jūnija spriedumu atbildētāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

[4.1] Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā pārkāptas viņas procesuālās tiesības – nav ievērots sacīkstes princips, jo lieta izskatīta bez atbildētājas klātbūtnes. Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 210.panta pirmās daļas 2.punktu, atbildētāja norāda, ka tiesai nebija zināms atbildētājas neierašanās uz tiesas sēdi iemesls, kā rezultātā tiesai bija jāatliek lietas izskatīšana. Šajā sakarā uzsvērts, ka atbildētāja ir patērētāja.

[4.2] Apelācijas sūdzībā apstrīdētas prasītājas prasījuma tiesības. Atsaucoties uz Civillikuma 1936.pantu, atbildētāja norāda, ka prasītājas kā aizdevējas īpašumā jābūt līdzekļiem aizdevuma izsniegšanai vai arī jābūt šo līdzekļu īpašnieku piekrišanai rīkoties ar šiem līdzekļiem, savukārt, izmantojot klientu līdzekļus bez piekrišanas, prasītāja pārkāpusi Civillikuma 1938.pantu. Atbildētājas ieskatā tiesai nebija pamata apmierināt prasību un tiesai būtu jāizbeidz tiesvedība lietā.

[4.3] Saistībā ar pasludināto maksātnespējas procesu, atbildētāja iebilst, ka tiesa nepamatoti apmierinājusi prasību pilnā apmērā, jo saskaņā ar Maksātnespējas likumu kreditoru prasījumi tiek apmierināti pamatparāda apmērā (bez procentiem).

[4.4] Atbildētājas ieskatā nav piemērojama kredītņēmēja atbildība par ārējo apstākļu izmaiņām, kas nebija paredzami pie aizdevuma līguma noslēgšanas. Atbildētāja izteikusi iebildumus prasītājas veiktajam nekustamā īpašuma vērtējumam, atbilstoši kuram noteikts aizdevuma apmērs. Atsaucoties uz Civillikuma 1657.pantu, atbildētāja norādīja, ka tiesa nav vērtējusi atbildētājas vainu saistību izpildes nokavējumā, atbildētājas ieskatā tiesai, piemērojot minēto tiesību normu, būtu pamats atbrīvot atbildētāju no saistībām.

[5] Paskaidrojumus par apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja, norādot, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasītājas ieskatā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2012.gada 19.jūnija spriedums ir likumīgs.

Prasītājas ieskatā tiesa pamatoti atzina par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes un tiesai nav bijis nepieciešams piemērot Civilprocesa likuma 209.pantu. Saistībā ar aizdevuma izsniegšanu prasītāja paskaidroja, ka saskaņā ar aizdevuma līgumu prasītāja piešķīra atbildētājai aizdevumu

EUR 18 000 apmērā, kas kontā ieskaitīti 2006.gada 17.martā. Prasītāja paskaidroja, ka atbilstoši Kredītiestāžu likuma 1.panta 38.punktam maksājuma kartes, elektroniskā nauda ir atzīts kā maksāšanas līdzeklis.

Atbildētāja pēdējo aizdevuma atmaksas maksājumu veica 2008.gada 10.martā, tādējādi pirms aizdevuma līguma izbeigšanas atbildētājas maksājumu kavējums bija 237 dienas. Līdz ar to pieļauts būtisks pārkāpums Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta izpratnē, un prasītājai bija tiesības izbeigt aizdevuma līgumu. Norādot uz Civillikuma 1587.pantu prasītāja norādīja, ka ekonomiskā krīze nevar būt attaisnojums saistību neizpildē.

[6] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 9.septembra lēmumu tiesvedība civillietā apturēta līdz atbildētājas fiziskās personas maksātnespējas procesa izbeigšanai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 215.panta 6.punktu un 216.panta 8.punktu.

Ievērojot, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.novembra lēmumu civillietā Nr.C31416911 izbeigts atbildētājas maksātnespējas process, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija tiesas sēdē 2016.gada 21.martā nolemts atjaunot tiesvedību lietā.

[7] Uz tiesas sēdi apelācijas sūdzības iesniedzēja nav ieradusies. Par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājai paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Ņemot vērā minēto, tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, atzīstot atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnotu, nolēma izskatīt lietu pēc būtības bez atbildētājas un apelācijas sūdzības iesniedzējas klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja AS "PrivatBank" pārstāvis /pers. B/ prasību uzturēja, apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu. Paskaidroja, ka par aizdevuma līguma izbeigšanas datumu atzīstams 2008.gada 4.decembris, proti, atbildētājas faktiski saņemtā paziņojuma par līguma laušanu datums (paziņojums saņemts 10.12.2008.).

Motīvu daļa

[8] Pārbaudot apelācijas sūdzību kopsakarā ar civillietas materiāliem, noklausījusies prasītāja pārstāvja sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļēji.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, 430.panta trešo daļu *apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.*

No apelācijas sūdzības konstatējams, ka atbildētāja apelācijas instances tiesu lūdz izskatīt civillietu atkārtoti pēc būtības.

Izvērtējot lietas materiālus, konstatēts, ka starp prasītāju AS "PrivatBank" (līdz 16.08.2007. – AS "PARITATE BANKA") kā aizdevēju un atbildētāju /pers. A/ kā aizņēmēju 2006.gada 6.martā noslēgts aizdevuma līgums HK-M1162/03, saskaņā ar kuru prasītājs atbildētājai izsniedzis aizdevumu EUR 18 000 apmērā, nosakot tā atmaksas termiņu līdz 2011.gada 5.martam. Aizdevuma līgumā noteikts atbildētājas pienākums bankai maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu un veikt aizdevuma pamatsummas atmaksu saskaņā ar aizdevuma atmaksas grafiku. Atbildētājas no aizdevuma līguma izrietošās saistības nodrošinātas ar nekustamo īpašumu /adrese/, ko apliecina 2006.gada 6.martā starp prasītāju un /pers. C/ noslēgtais Ķīlas (hipotēkas) līgums Nr.HK-M1162/03 (lietas 23.-26.lapa).

Civillikuma 1587.pants noteic, ka *tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.* No lietas materiāliem un pušu sniegtajiem paskaidrojumiem lietā konstatējams, ka aizdevuma līgums nav apstrīdēts, noslēgts tiesīgi, līdz ar to pusēm ir pienākums izpildīt ar aizdevuma līgumu uzņemtās saistības.

[9.1] Saskaņā ar 1934.pantu *ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.* No lietas materiāliem pievienotā konta izraksta (lietas 107.-109.lapa) redzams, ka 17.03.2006. atbildētāja, pamatojoties uz aizdevuma līgumu Nr.HK-M1162/03, savā kontā Nr./Nr./ saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 1.panta 38.punktu saņēmusi aizdevumu EUR 18 000 apmērā, līdz ar to atzīstams, ka prasītāja savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības ir izpildījusi. Savukārt atbildētājas apelācijas sūdzībā norādītais arguments par bankas prasījuma tiesībām un atsauce uz Civillikuma 1936. un 1938.pantu nav pamatota, jo neatbilst faktiskajiem apstākļiem. Proti, noguldījums pēc būtības ir personas brīvo naudas līdzekļu uzkrājums bankā, ko nevar attiecināt uz līdzekļiem, kas personas bankas kontā ieskaitīti ar konkrētu mērķi un pamatu, attiecīgi - aizdevums nekustamā īpašuma remontam un labiekārtošanai.

No tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem konstatējams, ka atbildētāja pēdējo maksājumu aizdevuma un procentu par aizdevuma lietošanu atmaksai veikusi 10.03.2008., līdz ar to, kā tas redzams arī no prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina (lietas 8.-13.lapa), 11.04.2008. atbildētājas saistībām izveidojies kavējums. Tāpat no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem konstatējams, ka par aizdevuma līguma izbeigšanas datumu atzīstams 2008.gada 4.decembris, proti, atbildētājas faktiski saņemtā paziņojuma par līguma laušanu datums (paziņojums saņemts 10.12.2008.). Atzīstams, ka prasītāja, atbilstoši līguma 65.punkta noteikumiem, aizdevuma līgumu izbeigusi tiesīgi un atbildētājai iestājies pienākums par nekavējošu aizdevuma pamatsummas, procentu, līgumsoda atmaksu.

[9.2] No Rēzeknes tiesas 2009.gada 23.janvāra lēmuma lietā Nr.3-15/0139 par saistību nodošanu bezstrīdus piespiedu izpildei un Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 5.oktobra lēmuma lietā Nr.C03039410 par nekustamā īpašuma nostiprināšanu uz ieguvēja vārda redzams, ka atbildētājas parādsaistību daļējai dzēšanai realizētas ķīlas tiesības, pārdodot ieķīlāto nekustamo īpašumu /adrese/, izsolē. Realizējot nekustamo īpašumu par LVL 1760,00 atbildētājas parādsaistību dzēšanai iegūti LVL 1104,03.

Saskaņā ar Civillikuma 1330.pantu, *ja ieķīlāto lietu pārdodot ienāk tāda summa, kuras nepietiek ķīlas ņēmēja pilnīgam apmierinājumam, tad viņam paliek tiesība prasīt no parādnieka kā parāda atlikuma, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu.*

Attiecībā uz atbildētājas maksātnespējas procesu konstatējams, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas 2015.gada 26.novembra lēmumu lietā Nr.C31416911 apmierināts /pers. A/ maksātnespējas procesa administratora pieteikums par bankrota procedūras pabeigšanu, nepiemērojot atbildētājai saistību dzēšanas procedūru. Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija, atbilstoši Maksātnespējas likuma 165.panta sestajai daļai, kas noteic, *ja saistību dzēšanas procedūra tiek izbeigta, neatbrīvojot parādnieku no saistībām, kreditoru prasījumi tiek atjaunoti un aprēķināti pilnā apmērā, bet apturētā tiesvedība un spriedumu izpildu lietvedība tiek atjaunota*, atzīst prasītāja tiesības saņemt apmierinājumu no pušu noslēgtā aizdevuma līguma atbildētājas nedzēsto parādsaistību apmērā.

[9.3] No prasības pieteikumam pievienotā parāda aprēķina redzams, ka atbildētājas neatmaksātā aizdevuma pamatparāda summa 4.12.2008., kad prasītāja atkāpusies no aizdevuma līguma, bija EUR 16 327,87 jeb LVL 11 475,29. No apelācijas instances tiesā sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem par atbildētājas sūdzību redzams, ka prasītājs no ķīlas priekšmeta iegūtās summas aizdevuma pamatparāda dzēšanai novirzījis LVL 190,40. Tiesā, atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja savas saistības būtu dzēsusi, līdz ar to no atbildētājas prasītāja labā piedzenama neatmaksātā pamatparāda summa LVL 11 284,89 jeb EUR 16 056,95 (LVL 11 475,29 – LVL 190,40) apmērā.

[10] No prasības pieteikuma konstatējams, ka prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas līgumsodu par maksājumu kavējumu. Civillikuma 1716.pants noteic, ka *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).*

Saskaņā ar Aizdevuma līguma 68.punktu par aizdevuma līgumā un aizdevuma atmaksas grafikā noteiktā termiņā neveiktu aizdevuma pamatsummas un/vai procentu par aizdevuma izmantošanu maksājumu, banka ir tiesīga aprēķināt un saņemt līgumsodu 1% apmērā par katru kavēto dienu no savlaicīgi nesamaksātās summas.

Novērtējot aizdevuma līguma noteikumus un lietā iesniegto parāda aprēķinu attiecībā uz līgumsoda apmēru, atzīstams, ka lai arī puses labprātīgi vienojušās par līgumsoda apmēru, no parāda aprēķina redzams, ka līgumsoda apmērs (LVL 1339,54) pārsniedz Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteikto maksimālo līgumsoda apmēru, proti, 10% no pamatparāda apmēra (konkrētajā gadījumā 11,67%).

Civillikuma 1724.[1] pants pieļauj tiesai samazināt pieprasīto līgumsodu, līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka līgumsoda apmērs, kas no atbildētājas /pers. A/ piedzenams prasītāja labā ir aprēķināms un nosakāms atbilstoši Civillikuma 1716.panta trešajā daļā noteiktajam 10% apmēram no pamatparāda summas, proti, LVL 1147,53 (LVL 11 475,29 x 10%) apmērā. Tomēr, ievērojot, ka pēc ķīlas priekšmeta realizācijas līgumsoda dzēšanai, atbilstoši aizdevuma līguma 23.punktā norādītajai maksājumu ieskaita secībai, novirzīti LVL 191,27, tad prasītāja labā no atbildētājas piedzenams līgumsods par periodu no 11.04.2008., kad izveidojies saistību izpildes kavējums, līdz 4.12.2008., kad banka vienpusēji izbeigusi aizdevuma līgumu, LVL 956,26 (LVL 1147,53 – LVL 191,27) jeb EUR 1360,64 apmērā.

[11] Prasības pieteikumā prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus – 6% gadā par laika periodu no 4.12.2008. līdz 25.03.2011.(prasības pieteikuma sagatavošana). Civillikuma 1753.pantu noteic, ka *ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu*. Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts nosaka, *ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas par katru parāda samaksas nokavējumu.*

Ņemot vērā, ka prasītājs atkāpies no līguma izpildes 2008.gada 4.decembrī, tad tiesas ieskatā, iestājoties aizdevuma samaksas nokavējumam, banka ir tiesīga aprēķināt likumiskos procentus.

No parāda aprēķina konstatējams, ka likumisko procentu 6% no simta gadā aprēķins veikts par laika periodu no 2008.gada 4.decembra līdz 2011.gada 25.martam, nosakot to LVL 1608,37 apmērā. Ņemot vērā, ka atbildētāja nav cēlusi iebildumus par prasītāja veikto aprēķinu, arī tiesai nav pamata to apšaubīt. Tādējādi atzīstams, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 6% gadā par laika periodu no 2008.gada 4.decembra līdz 2011.gada 25.martam LVL 1608,37 jeb EUR 2288,50 apmērā.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, *taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot to apmēru*.

Atbilstoši minētajai tiesību normai, tiesa atzīst par pamatotu prasītāja prasījumu saņemt likumiskos procentus 6% apmērā no piedzītās parāda summas, t.i. no EUR 16 056,95 par periodu no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.* Ņemot vērā, ka prasība apmierināta daļēji, no atbildētājas prasītājas labā piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. No lietas materiāliem redzams, ka prasītājs, ceļot prasību par LVL 14 041,53 jeb EUR 19 979,30 piedziņu samaksājis LVL 394,66. Ņemot vērā minēto, no atbildētājas prasītāja labā piedzenama valsts nodeva LVL 389,26 (13 849,52 X 394,66 / 14 041,53) jeb EUR 553,87 apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, Latvijas Pasta tarifiem, kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu ir 26,37 *euro*. Ņemot vērā, ka prasītāja veiktais maksājums ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus sedzis daļējā, proti, 4,70 *euro* jeb 3,30 latu apmērā, un atbildētājai izbeigts maksātnespējas process, kas bijis par pamatu viņas atbrīvošanai no valsts nodevas par apelācijas sūdzības iesniegšanu un citas ziņas un pierādījumi par atbildētājas mantisko stāvokli tiesā nav saņemtas, tad pārējā daļā – 21,67 *euro* apmērā, tie piedzenami no atbildētājas valsts labā.

[14] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteikto, nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo daļu, 432., 433. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "PrivatBank", reģistrācijas numurs 50003086271, neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 16 056,95 *euro* (sešpadsmit tūkstoši piecdesmit seši euro, 95 centi), līgumsodu par periodu no 2008.gada 11.aprīļa līdz 2008.gada 4.decembrim – 1360,64 *euro* (viens tūkstoties trīs simti sešdesmit euro, 64 centi), likumiskos nokavējuma procentus 6% gadā par periodu no 2008.gada 4.decembra līdz 2011.gada 25.martam EUR 2288,50 (divi tūkstoši divi simti astoņdesmit astoņi euro, 50 centi), samaksāto valsts nodevu 553,87 *euro* (pieci simti piecdesmit trīs euro, 87 centi), ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumus 4,70 *euro* (četri euro, 70 centi).

Atzīt AS "PrivatBank", reģistrācijas numurs 50003086271, tiesības no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (seši procenti) gadā no piedzītās parāda pamatsummas 16 056,95 *euro.*

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 21,67 (divdesmit viens euro, 67 centi).

Noteikt sprieduma daļā par piedziņu labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2016.gada 19.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja /paraksts/ L.Blūmiņa
Tiesneši /divi paraksti/ G.Ozoliņa
U.Danga